

НАУКОВО-ОСВІТНІЙ ІННОВАЦІЙНИЙ ЦЕНТР СУСПІЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Всеукраїнська міждисциплінарна науково-практична конференція
**«НАУКОВІ ТА ОСВІТНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ
В СУЧАСНОМУ СВІТІ»**

15 липня 2021 року
Чернігів 2021

Тимофєєв О. В.
ПАРАДИГМА ЯК МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ В ФІЛОСОФІЇ ДЖОРДЖО АГАМБЕНА..... 429

НАПРЯМ КОНФЕРЕНЦІЇ. ЮРИДИЧНІ НАУКИ

Андрієвська Л. О.
ЕЛЕКТРОННІ ЗАСОБИ ДОКАЗУВАННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ: ОСНОВНІ АСПЕКТИ
ТА ПРОБЛЕМАТИКА 432

Андрієвська Л. О.
Миропольський В. В.
ПІДСТАВИ ВІДВОДУ (САМОВІДВОДУ) СУДДІ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ 434

Асатрян Т. Л.
АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ЩОДО ЗАХИСТУ МАЙНОВИХ ПРАВ В УМОВАХ
ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ 436

Бериславська О. М.
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ БОРОТЬБИ З ТЕРОРИЗМОМ ТА ЗБРОЙНИЙ КОНФЛІКТ
НЕМІЖНАРОДНОГО ХАРАКТЕРУ НА ПІДСТАВІ ДОСВІДУ УКРАЇНИ 438

Бондаренко А. М.
ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ 439

Воловик В. О.
ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПІДГОТОВКИ ДО ВІЙСЬКОВОЇ
СЛУЖБИ 442

Гусакова Т. А.
Волкович О. Ю.
ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ПРИ ПОРУШЕННІ НОРМ ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ... 444

Дегтярьов Д. О.
ПРОБЛЕМИ ЦІЛЕПОКЛАДАННЯ У СИСТЕМІ ДЕМОКРАТИЧНОГО ЦИВІЛЬНОГО КОНТРОЛЮ
НАД СИЛАМИ ОБОРОНИ УКРАЇНИ..... 446

Добровольський В. Б.
СПОРТИВНЕ ПРАВО: ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ТА ПРЕДМЕТ
НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ 448

Доді Коріна
LEGISLATIVE REGULATIONS IN THE FIELD OF BIOTERRORISM 450

Зіборєва О. Б.
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ МЕТОДИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ПІДГОТОВКИ
КАДРІВ З ВИЩОЮ ВІЙСЬКОВОЮ ОСВІТОЮ ДЛЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ..... 453

Кавун М. О.
Бровко Н. І.
ПРАВ ОСВІДОМІСТЬ ПРАЦІВНИКІВ АГРАРНОЇ СФЕРИ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ 454

Капінус О. Ю.
КЛАСИФІКАЦІЯ ВІЙСЬКОВОГО МАЙНА У РОЗРІЗІ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ДЕРЖАВНИЙ
КОНТРОЛЬ ЗА МІЖНАРОДНИМИ ПЕРЕДАЧАМИ ТОВАРІВ ВІЙСЬКОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ
ТА ПОДВІЙНОГО ВИКОРИСТАННЯ»..... 456

Мойсеєнко В. В.
Бровко Н. І.
ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПРАВА НА ЕКОЛОГІЧНУ ІНФОРМАЦІЮ В КОНТЕКСТІ ПРАВА
ЛЮДИНИ НА БЕЗПЕЧНЕ НАВКОЛИШНЄ ПРИРОДНЄ СЕРЕДОВИЩЕ..... 459

Морозова О. М.
Морозова Л. П.
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБІГУ ЗЕМЕЛЬ В УКРАЇНІ 461

Пашковська Л. І.
КОНОСАМЕНТИ, ЩО ПЕРЕВОЗЯТЬСЯ НА БОРТУ СУДНА 463

Пономарьова Д. С.
ПОНЯТТЯ ВЗАЄМОДІЇ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ З ІНШИМИ ДЕРЖАВНИМИ
ОРГАНАМИ 466

Мойсеєнко В. В.

магістр

Бровко Н. І.

д. ю. н., доцент

Білоцерківський національний аграрний університет,
м. Біла Церква, Україна

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПРАВА НА ЕКОЛОГІЧНУ ІНФОРМАЦІЮ В КОНТЕКСТІ ПРАВА ЛЮДИНИ НА БЕЗПЕЧНЕ НАВКОЛИШНЄ ПРИРОДНЄ СЕРЕДОВИЩЕ

Аналізуючи поняття екологічна інформація варто зазначити, що в різних національних нормативно-правових актах містяться різні поняття, які відображають відомості про стан оточуючого середовища: «екологічна інформація», «інформація про стан навколишнього природного середовища», «інформація про стан довкілля» тощо. Це створює певні труднощі у розумінні та тлумаченні. Наприклад, у Законі України «Про інформацію», термін «інформація» визначена як інформація про стан довкілля (екологічна інформація) [1], а у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» — як інформація про стан навколишнього природного середовища (екологічна інформація) [2], тобто відбувається офіційне ототожнення даних категорій.

Офіційний сайт Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України використовує декілька понять, зокрема, зустрічається два види перекладу Директиви 2003/4/ЄС від 28 січня 2003 р.: «Про доступ громадськості до екологічної інформації та про скасування Директиви Ради 90/313/ЄЕС» або «Про доступ громадськості до інформації про навколишнє природне середовище та про скасування Директиви Ради 90/313/ЄЕС» [3]. Отже, можна говорити про офіційне ототожнення законодавцем даних категорій.

Право на інформацію є необхідною умовою усвідомлення особою свого місця та ролі в суспільстві, її гармонійного вільного розвитку та існування. Якщо вести мову про право людини на екологічну інформацію, то воно закріплено у ряді національних нормативів, але і у цьому випадку виникають проблемні питання у розумінні цього терміну. Проте, на нашу думку, варто розмежовувати поняття «право на екологічну інформацію» та «право на стан довкілля», які співвідносяться між собою як частина і ціле. Адже екологічна інформація являє собою повні, достовірні, своєчасні та вичерпні дані, знання, навички або відомості про стан навколишнього природного середовища, його компоненти та взаємодію між ними, екологічні загрози та небезпеки, заходи та засоби охорони, а також освітні заходи та пропаганда природоохоронного руху, відкритий доступ до яких має на меті забезпечення основоположних конституційних прав та інтересів людини та збереження середовища її існування. Довкілля ж — це навколишнє середовище яке оточує людину в процесі її життєдіяльності та створене людиною. В свою чергу екологічне середовище — це середовище, що розвивається природнім шляхом, незалежно від волі людини, або залежить за умови підтримання природніх законів його розвитку. Тому вказані терміни не є тотожними.

Виникає питання, як змінити ситуацію та забезпечити доступ до реальної екологічної інформації? Першим кроком у розв'язанні екологічних проблем соціуму є поширення достовірної екологічної інформації, яка має правове значення та визначається законодавчо.

На думку Ю. С. Шемшученко, яку ми підтримуємо, визначено, що екологічне ін-

формування — це одна з основних гарантій реалізації конституційного права особи на вільний доступ до інформації про стан довкілля і полягає у доведенні до заінтересованої громадськості, органів та осіб, які приймають управлінські та інші рішення, екологічної інформації [4, с.270]. Вважаємо що воно найбільш повно характеризує спрямованість відносин у сфері інформаційного забезпечення охорони навколишнього природного середовища, оскільки будь-яка діяльність державних органів повинна бути спрямована на забезпечення належного рівня поінформованості громадськості про екологічні проблеми.

Так як право на достовірну екологічну інформацію, на нашу думку є невід’ємним правом кожної людини, варто законодавчо закріпити його прийнявши Закон України «Про екологічну інформацію», де визначити поняття екологічної інформації, як «право кожної людини на отримання відомостей про стан навколишнього природного середовища, його компоненти та взаємодію між ними, екологічні загрози та небезпеки, заходи та засоби охорони навколишнього середовища».

Право на достовірну екологічну інформацію має бути гарантоване державою. Тому вважаємо за необхідне вказати у ч. 2 ст. 50 Конституції України дану тезу: «Держава гарантує кожному право вільного доступу до екологічної інформації, а також право на її поширення. Така інформація ніким не може бути засекречена» та доповнити ст. 50 Конституції України частиною 3 «Кожен має право на достовірну екологічну інформацію, на її збирання, зберігання, використання, поширення усно, письмово або в інший спосіб — на свій вибір. Здійснення цього права може бути обмежене у передбачених законом випадках».

Таким чином вважаємо, що право на екологічну інформацію може бути віднесено до природних та активних прав людини, тобто таких, які вміщують у собі певну можливість дій.

Закріплення цього права, на нашу думку, дасть можливість суспільству не лише отримувати достатню, достовірну інформацію, але й сприятиме усвідомленню кожним своєї власної безпеки у суспільстві, необхідність захисту навколишнього середовища та боротьби за екологічну безпеку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Закону України «Про інформацію» Від 2 жовтня 1992 року № 2657-ХІІ Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 48, ст. 650 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>
2. Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25 червня 1991 року / Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1991, № 41, ст. 546 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1264-12#Text>
3. Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України. Офіційний сайт. <https://mep.gov.ua>
4. Шемшученко Ю. С. Екологічне право України. Академічний курс: Підручник / Ю. С. Шемшученка. — К.: ТОВ «Видавництво «Юридична думка», 2008. — 720 с.